

SÖYLESEM GÜÇ YETMEZ SUSSAM İŞKENCE

*yalnız yanarım
gecelerin karanlık yüzünde
ne sen duyarsın ne ben bilirim
bir kül savrulur taze rüzgârların önüne
bir gül düşer hasretlerin yönüne*

m t a h i r s a k m a n

M. Tahir Sakman
Söylesem Güç Yetmez Sussam İşkence

Exlibrary Yayınları

1. Baskı: Mart 2001
1. İnternet yayımı: Ağustos 2001
2. İnternet yayımı: Eylül 2006

Kapak tasarımı: Zeki Beştepe
Kapak grafik: Serdar Keçe
Baskı, cilt: Merhaba Ofset
E-Kitap uygulama: Ali Rıza Esin

Yazışma adresi: Türbe Caddesi No: 109 Konya
Tel: (332) 351 49 83

ISBN: 975-94155-2-6

© Copyright 2001 M. Tahir Sakman - Bu kitapta yer alan eserler tanıtım amaçlı kısa alıntılar dışında izinsiz kullanılamaz.

M. Tahir Sakman
Söylesem Güç Yetmez
Sussam İşkence

Şiirler

SONBAHAR TAM VAKTİNDEDİR

/ve kuruyan yapraklar vurur ayrılıkları
hasretin rengine döner bütün sevdalar
mutluluk gelmez gelen acıdır
ve bütün baharlar biraz geç kalır
sonbahar tam vaktindedir/

yıllar

/bir çınar gibiydi yıllar
yıllar üzerimize yıkıldılar/

ne biz yaşadık ne onlar yaşandı
hangisi yalan hangisi gerçek
hepsi yaşanmamış bir andı
yıllar kocaman bir yalandı

yarım nefes solukladığım
korkunun eşiğinde
yüreğimde sakladığım
ve yaşamayı yasakladığım

/o yıllar ki hepsi yandı
yıllar bulutlardan bir yalandı/

ama bir şey var gördüğüm
ışık gibi bir şey
yaşam aslında kördüğüm
mezar taşlarında ördüğüm

yaşamak var ya dostum yaşamak
aslında bir oyun
çıkılan basamak basamak
hayatı yıldız rengine boyamak

/boyalı yıldızlar gibiydi yıllar
o yıllar ki artık kaydılar/

birer birer devrildiler
ulu bildiğimiz çınarlar
sanki çınar değildiler
bütün rüzgârlara eğildiler

içimde çocuktı yıllar
sorumsuz peşinde koştuğum
yaşanmadan yaşlandılar
yıllar dün gibi kayboldular

/bir çınar gibiydi yıllar
yıllar ömrümüze yıkıldılar/

/yıllar ki hayallerimi çaldılar
aşklarımı aldılar
yıllar unutulmuş masaldılar/

söylesem güç yetmez sussam işkence

I.

/söylesem güç yetmez sussam işkence
hasretin gölgesi bana düşünce/

ne gün batar içimde ne güneş doğar
kararsızdır gecelerim
ve isyanlarım ve umutlarım tükenince
bir gün uyanır içimde
hasretin alevinden

/yanmaya ben yeterim gayrısı gerekmez/

yalnız yanarım
gecelerin karanlık yüzünde
ne sen duyarsın ne ben bilirim
bir kül savrulur taze rüzgârların önüne
bir gül düşer hasretlerin yönüne

II.

/ve içinde giz varsa yaradır/

kanar durur durduramazsın
bir ok gelir vurur
yüreğinin ortasına
bir sorudur yaşam
boğazımda düğümленir
sormak istesen soramazsın

/ne yapsan kâr etmez hepsi işkence
hoyrat rûzgârların önüne düşünce/

çaresizlik yolundur git gidebilersen
ne hasret biter ne sevdâ
bir çile ki başa bela
unuturum deme unutamazsın

/söylesem güç yetmez sussam işkence
yâr vurur umudun kurşunu tükenince/

/kabaran yüreğimdir bilemezsiniz/

sevgileri kurban etmeyin

ilk yazdan kalan bir aşktı bizimki
yaşamaya korktuğumuz
kilitli düşlerin maytaplı gecelerinde
kurban ettiğimiz sevgilerin
çığlıklarıydı düşen
günahlara

kendimiz için yaşamadık ki
aşk adına
neleri kurban etmedik ki
sevgileri

yasak pençelerin yoğurduğu
karanlıklara açılan pencereler gibi
kapıların duvarlara açılması gibi
güvercinleri uçuramamak
gökyüzüne
yeryüzüne
yâr yüzüne
bir öpücüklük yer olsam

gün yenidir
gün ileri
biz ettik
siz
kurban etmeyin sevgileri

sonbahar tam vaktindedir

/yine yüreğim kan revan
yine yüreğim başıma belâ/

siz bilemezsiniz nasıl yanarım
gecelemin ayazında
ve bütün soğuklar benden sorulur
ve bütün sevdalar

ve acılar
terk edilmiş harap duygular
çökerken bir gece gibi
ve yalnız bir adam gibidir
gece de
ve ben isyanlarımın doruklarında
seslenirken duyabilir misiniz
duyamazsınız

bilemezsiniz çıldıran düşüncelerin
boğazımda kör düğümlenen çığlıklarını
duyamazsınız yumruk yumruğa
beynimde çakan şimşeklerin
kurak topraklarla kavgasını

/ya yağmur gibi yağmalı
ya güneş gibi ısıtmalı/

kör bulutlar gibi kararır
ağlayacaksa ağla
boşalt içindeki pası kiri
akıt gözlerini yâr yoluna

SÖYLESEM GÜÇ YETMEZ SUSSAM İŞKENCE

siz göremezsiniz bulutlar gözlerimdir
ve şimşekler öfkem adımlarımda gizli
çiğnerim kaderimi ve yalnızlığımı
her gece yürürken yıldızlara
ve koşarken

şafaklardan dökülen
umut adına ışık adına
ne varsa
ben toplarım siz göremezsiniz
ne yıldızların dansını
ne karanlığın ışıkla kavgasını

/kabaran yüreğimdir bilemezsiniz/

ellerinize düşer bir ışık demeti
ay ışıklarından derlenmiş
ve bütün çiçeklerden bir koku
saçınızı okşarken nefesinize düşer
bütün geç kalmış baharlar

/sonbahar hiç yanılmaz tam vaktindedir/

ve kuruyan yapraklar vurur ayrılıkları
hasretin rengine döner bütün sevdalar
mutluluk gelmez gelen acıdır
ve bütün baharlar biraz geç kalır
sonbahar tam vaktindedir

gün aydın

gün aydın doğar hemşerim
gün aydın
günaydın

hayaller toz pembedir
umutlar beyaz
ve daima gerçekler acı
üstüne doğan gün
davacı
gün aydındır gün aydın
günaydın

gün olmanın gereğidir
gün ışıyacak
kör sevdalara umut taşıyacak
çelik bir bakışta
sıcak bir yokuşta
kör olası hayat
yaşanacak be hemşerim
yaşanacak
günaydın

günaydın dostluk
günaydın sevgi
günaydınlr olsun
kucağını güne açan geceye

bir merhaba ısıtır içimi
şafakların ülkesinde
ışıklar konuşsun
yürümesin karanlıklar
büyümesin uçurumlar
cehaletten işkenceye

uyuma be koçum
uyuma be aslanım
vakit kalk vaktidir
gün ışık vaktidir

günaydın
günaydınlara da günaydın
gün aydın be hemşerim gün aydın
günaydın

yürekler özgür atar

hangi özlemdir
huysuz rüzgârların
önüne katıp götüren
yaşandığı an ne varsa silip süpüren
yaşanılmazların
ulaşılmazların doruklarında
nefes almak
nefes olmak
ses olmak rüzgâra
düşüncede bir mola
düşmek ışıktan bir yola

yüreğim yüreğine değmeli
umutlar yürümeli
kol kola

neye özlemdir
çorak toprakların
yeşil sularından
sıcak güneşlerden
serin bir ülke
gökyüzünde
ve yaşamak yüreklerde
yürekler özgür atar
yürekler gibi atmak
özgürce

yaşamla büyür özlemler
mavinin yeşilin en kızılında
karanlıkları tut ellerinde
gün ışığına indir
yaşamayı unutma
özlemler yaşamak içindir

sor

I.

hadi sor
siyah gözlerinde uçuşan
ay ışıklarını nasıl içtiğimi
rüzgârla dans ederken hayalin
saçının tellerinde
düğüm düğüm bağlanan
yüreğimin avuçlarında
akyokuş'un yeşil umutlarından
yıldız yıldız ovaya dökülen
göz yaşlarımı
hadi sor

hasretin başıma belâ
yakar yüreğimi
bu bedene
sığmaz bu sevda
ama yürektir
göz kırpar
güpegündüz yıldızlara

II.

hadi sor
ovada titreyen altın
başakların
sarı türkülerle dansını
hüznün ağır rengine dönen
buğdayların
yüreklerde yeşerttiği umutları
traktör gibi atan yüreklere
kerkit düşüren kınalı düşleri
hadi sor

kıraç toprakların ufuklarında
görünen
görülemeyen
akarsuların
akmaz suların
gözyaşlarında kopardığı yangınlar
kime
neyi
anlatırlar

hadi sor
bedenimi yakarcasına
kelimeleri asarcasına
idam sehparında okunmak
yıldızlara dokunmak gibi
sana dokunmak
ay ışıklarıyla sevişen suların
günahı kimin boynuna
ya kumruların öpüşmesi meram'da
çimenlere yaslamak yüreğini
suç mudur

III.

sormaktan
seni sevdiğimi duymaktan
korkuyorsun

bu soruyu sormak zor
ama ne olursun
hadi sor
sor ki
yüreğimdeki yanardağlar patlasın
sevdamız gökkuşağına
çiçekler ağlamasın
ve seni sevdiğimi duyurmak
takkeli'nin
gün batarken ağlayan çıplaklığına
ne sen sor ne ben söyleyim
yasaklara bile yasak koymuşuz
umutlara düşlere
güne açılan pencerelere
bir taş atmak
sövmek gecelere

zor güzelim zor
sorabilirsen sor
hadi sor

salıver gitsin

salıver gitsin
duygularını düşüncelerini
kilitleme

salıver gitsin
kendini yaşamaya

ellerin titriyor
yüreğin titriyor
gizleme
biliyorum sende beni

ama korkuyorsun
yaşamaktan aşktan kaçıyorsun
sevdanın kan kıızıl düşlerine
bırak kendini
aşkı mahkum etme
kan damlayan yüreklerin sırlarına

salıver kendini kollarıma
salıver gitsin
poyrazlara
yüreklerin
dalga dalga vuran duygularına
loras'ın karlı tepesinden
çıplak yamaçlarına ağlaması gibi
akıtma gözlerini içine
ve içime

SÖYLESEM GÜÇ YETMEZ SUSSAM İŞKENCE

salıver gitsin
saçlarını yüzüme
salıver gitsin
yüregini yüreğime
hoyrat düşünceleri bedenine
bedenime

yetmez mi yaşadığım hasretle
sevgi cesarettir
hadi
salıver kendini cesaretle

sen

günaydınlar ısıtır
doğan günü yürekte
ay ışığı türküleri
sevdaları büyütür
yalnızlığım binbir gece
sürsün
güneş batarmış ne gam
gün batmaz içimde
sen varsan

var olmak

delice bir rüzgâr yaşamak
karşı kıyılardan
uçurum kenarlarından
esmek gibi
yürekten yüreğe koşmak
yaşamak arkadaşım yaşamak
var olmanın diğer adı

hayat

acıları yol eylemek
dikenli tellerin yüreğinde
ve yumruklara mum dikmek
yıldızların gölgesinde
yumruklarda bizindir
yıldızlar da
mumları yüreğimizde
aydınlıkların

insan

evrenin merkezi
düşüncenin yüreği
yaşamın ta kendisi
ve insan
sevgiden olmalıdır

aşka tapmak ne güzel
kâbeler kurmuşum yeniden
kıblemi yüreğine gömmüşüm
insan dediğin ışıktan bir yürek

üst üste koy yürekleri
bin bir yürek bir yürek
atmalı
kardeşçe ve severek

nefestir

yüreğimi rûzgâra vermişim
umutlarım sulara gizli
ve doğanın sesidir
düşüncelerimdeki ışık

ışık olmak yıldızlara
yol vermek güneşe
ay ışıklarına dolanmış
hasretlerim sarmaşık

ses vermişim evrene
öte yakalardan bir çılgılık
nefes nefese koşar
insan dediğin kendine âşık

ve yeryüzüne serilir
bir nefestir

yaşanacak

I.

acı olacak sevinç olacak
yaşam bir rüzgârdır
yelkenlerime dolacak
yaşanacak

ne varsa
kaçış yoktur
yaşanacaksa yaşanacak

gökyüzünü çiğnerim
bir baştan bir başa
güneşi tutan ellerimle
ve yangınlar başlar
bulut bulut gelir
üstüme üstüme gelir
ayrılıklar beni bilir

bense hiç bilmek istemem
hasret ateşlerinin ortasında
uçuşan küller gibi

çaresiz
umarsız
yalnız
ve sınırsız yanmayı
kim ister ki
yâr kokularına hasret kalmayı

II.

insan düşündükçe insandır
düşünceciir ışıık ışıık
yol tutar yazgılara
hasreti yazdıysan
yazdıysam sevdalara
ağlamak niyedir

mehtabın teri gibi
sırtımdan boşanan
ve yaşanan
ne varsa
elveda öpücüklerinin boğduğı
alevden bir rüzgâr gibi
ezip geçmesi bedenimi
uykusuz duyguların
yorgun gözbebeklerinde
büyüyen
uzak gecelerin yıldız saatlerinde
dökülen şiirler gibi
parça
bölük aşklara
ve
heyecansız durgun sular gibi
yaşamak
mecburen
kahren
veyahut
rüzgârların önünde koşulu atlar gibi

III.

kaçış yoktur
yaşanacaksa yaşanacak
ayrılıksa ayrılık hasretse hasret
göbeğine göbeğine dalmacak
ay ışıklarında bir salıncak gibi
savrulan duygularımın
avuçlarımda
 yasak saatlerdeki
yorgun sevişmelerin
yüzünü örterse saçların
 ki örtmeli
 ancak
aşk kurban ister
 bir kurban bulunacak
yaşanacaksa yaşanacak

IV.

sevdalara bileylenmiş duyguların
bir bıçak gibi
yüreğimin dehlizlerinde parlaması
güdümlü mermiler gibi
deşmesi
dağıtması
parça parça savurması havaya
ve sulara rağmen
yakması
bu da gelir bu da geçer birader
yaşam dediğin bir bütün
kalmasın
yaşanmadık bir duygu
acı olacak sevinç olacak
yaşanacaksa yaşanacak

V.

kahpe rüzgârlara göğsümü verip
aslanlar gibi direneceğim
güneşe giden düşlerimle
ay ışıklarını toplayıp
gökkuşağı renklerinden
bütün hasretler boyanmalı
umutlara

bu hayat benimse
bu hayat seninse
yaşanmalı
ve
inadına yaşayacağım
duyarak

acı olacak sevinç olacak
yaşam bir rüzgârdır
yelkenlerime dolacak
yaşanacak
ne varsa
kaçış yoktur
yaşanacaksa yaşanacak

meyhane

kaç bin yıldır başım gezer göklerde
soramam kimseye bilmem neyim ben
serseri duygular sarıyor beni
belki bir avare divaneyim ben

vuslat hayaliyle canlar düğünde
aradığımı sensin dün de bugün de
fermanım gizlidir yârin zülfünde
aşk oduna yanan pervaneyim ben

benden bana doğru kayıp gideni
zerremde sen varsın yak şu bedeni
alevindir ancak yeşertir beni
aşk olmazsa eğer viraneyim ben

ben elsiz ayaksız sana yürüdüm
ne varsa cihanda aşka bürüdüm
ne durursun ey yâr iç yudum yudum
hakikat aşkına peymaneyim ben

bulutlarda değil o hep yanımda
bana benden yakın durur aynımda
aşkın şarabıdır gezen canımda
kıyamette açık meyhaneyim ben

SÖYLESEM GÜÇ YETMEZ SUSSAM İŞKENCE

YÜREKTİR SEVER

/yüreğim
ay ışıklarında rüzgârla yarışır
gecelerle kavgalı yıldızlarla barışır
ve yeniden sevmek
her gece
ay düşünce
yürektir sever kim karışır/

oyun

“ey hayat sen şavkı sulara bir dolunaysın
aşlında hiç olmadım ben bu oyunda
ömrüm beni yok saysın”
-Y. Odabaşı-

ben kurmadım bu oyunu
ebe kim körebe kim
ve yaşamın öbür yüzünde
saklambaç oynar
bütün düşüncelerim
ertelenmiş çılgınlardan
sessiz bir feryat
zincir zincir
dolanır yüreğimde
ey hayat
ne kilit tanırım ne zincir
kırarım mezar taşlarını
içimde bir bir
ve yürürüm sıcak güneşlerden
soğuk karanlıklara güller atarak

II.

bir oyuncak gibi kırılıp atılmak
kaderim değil itirazım var
direnirim

diren kardeş
diren bacı
kazanacaktır yüreğin

rüzgâr kahpe esermiş
essin
zulüm bağrımıdeşermiş
deşsin

yüreğim bir kaledir
kırılsın adımlarım geri dönersem
ayağa kalkarım
gökyüzüne değer başım
kör duvarların yumruğuyum

III.

ey hayat
ben bu oyunda varım
hem de köküne kadar
kuruyan yapraklar gibi
dökülsem ne gam
içimde bahar taşıyım
kullanılmamış

ve ben duyarım
beyaz türkülerde kan kızıl sevdaları
yıldızlardan göz kırpar
bütün özlemlerim
bir gün bana dönecektir
çünkü çağırır yüreğim

ve bütün sevdaları taşıyım yaşama
ey hayat sen bakma gözyaşıma
gözlerimde yıkanır bütün günahlar
ve aktıkça tazelenir hayat

IV.

sobeleniriz oyun biter
bitmez
 bittiği yerde
 elim sende
filiz verir tazeleniriz
ve şiir şiir yaşar yüreklerimiz

“ey hayat sen şavkı sular da bir dolunaysın”
aslında oyunu kuran benim
çünkü ben evrenim
evreni yaşatan yüreğim

beni sensiz bırakma

ellerini çekme yüreğinden
bırak gözlerini
gözlerimde kalsın
yüreğini yüreğime koy
elvedasız olsun bakışların
hasretinle yakma
beni sensiz bırakma

ekmeğimsin suyumsun
sensiz yaşamak haram
dudaklarımda izin var
gözlerimde tuzun
bırakma beni ne olursun

sinsi rüzgârlar çakar kapımı
kahpe gecelerin koynunda
üşür yüreğim
uçurum kenarlarında
yaşamak aşkı
başını dönderir adamın
ve kan kırmızı sevdamın
sana doğru elleri
mendil sallamasın bakışların
bana öyle bakma
beni sensiz bırakma

ay ışığı düşer gözlerine
ve bir damla yaş
alevdir kandır
 umutlara candır
sevmek heyecan
ya sevmeyen yaşamış mıdır
öldürmesin bakışların
yüreğimi yakma
beni sensiz bırakma

ağlayan gecelerin avuçlarında
bulut yangınları başlar
düş sağanaklarında
yaşamın karşı kıyısına düşer
karşı konulamaz düşünceler
kayan yıldızlar gibi yanarım
yıldızlar soğuktur
ya bakışların
soğuk bakışların alevinde
üşüyerek yanarım
sensizlik ateştir yakma
beni sensiz bırakma

ellerini yüreğime koy
yüreğini ellerime koy
elveda demesin bakışların
hasretinle yakma
beni sensiz bırakma

gel

bütün kuzeylerimi
ve korkularımı gömdüm
güneylerin sıcaklığına
ve sen tutku ol da
gel

gün ışığı tutkularına
yüklen de gel
hadi
gel

yürektir sever

I.

yüreğim
ay ışıklarında rüzgârla yarışır
gecelerle kavgalı yıldızlarla barışır
ve yeniden sevmek
her gece
ay düşünce
yürektir sever kim karışır

yüreğimi uzatmıştım
seni tutacaktım
sana dokunacaktım
ama sen
yıldızlar gibi uzaktın
bakışların soğuktu
sesin boğuktu
oysa senin için
meram'ı ateşe verip
bütün suları yakacaktım

II.

yok sayıyorsun
sırtını dönüyorsun
yalnız duygularımı iterken
acımasız karanlıklara
gözlerin gözlerime düşerken
birer yunruk gibi
aklın başıma geliyor

biliyorum sen haklısın
kahrolası
gecenin bir yarısı
yüreğimin bir yarısı senin

III.

sevgidir tek başına
yaşanan duyguların paylaşılması
sen yaşamıyorsan
ve ben tek başıma
yaşıyorsam
yüreğime kim karışır
kim karışır
mehtap sulara düştüğünde
hayaline karışıyorsam
avuçlarıma düşen şirleri
alev alev
teninde dolaştırıyorsam
ve ben seni seviyorsam
düşüncelerimle
yüreğimle
kim karışır
kahrolası
yürektir sever kim karışır

aşktır

ay ışığı öperken saçlarını
düş gerçek arası yaşanası
ve sevdalara yasak yasaktır
ve yürekte aşk yarası
ve kahpe düşünceler
kanıma girer
canıma girer
bir tek sen giremezsin
çünkü geceler kahpedir
ve iki kahpe sığmaz yüreğe
denemesi bedava

göl kokulu kadın

aş ışığında öpüşen saçlarından
umutlarım bahara koşar
ve kan kırmızıdır türkülerim
yollarım uzar sana doğru
hasret düşürür gül kokularına
yüreğimi yakan ellerin

güle güle git
gül kokulu kadın
güle güle
bende kalsın
gül kokuların ve hasretin

adam

seninle yola çıkılmaz
sen adamı
yarı yolda bırakırsın
bıraksan iyi
yüz metre sonra
geri gelir
sırtından bıçaklırsın
sonra kucaklırsın
yahu
sen ne adamsın

vurun beni

meram köprüsü'nde vurun beni
yârin tam vurduğu yerde
illâki ay ışığı olsun

kıyametten bir gündü o gün
siyah saçlarını savurmuştu
yüreğimi alnından
meram köprüsü'nde vurmuştu

suların serin yerinde
ışıklarla dans ederken
siyah gözleri
mayın gibi parlamıştı
ve sevdalı yüreğim
meram çayı gibi ağlamıştı

gümüş sularla sevişmekten
gece yorulmuştu
okşarken yüreğimi yârin elleri
meram köprüsü
tam kırk yerinden vurulmuştu

yıkılsın bu köprü
yansın meram
sen yoksan yaşamak haram
sulara hüznün düştü
değirmene hasret
çamların kokusu sen
seni söyler gedâvet

ay ışıklarında yıkanmış şiirlerim senindir
ve bu çamlar şahidim
köprü biliyor sular gördü
ay ışığında ağladığımı
suları dağladığımı
ve seni sevdiğimi
meram köprüsü'nde vurun beni
suların ağladığı saatlerde
ve belki de direnmeli
hayata yaşayarak
karanlıkları solumak
çam kokularından bir aşk dokumak
ışık olmak yıldızlara
ve güneşe sarılmak

sevmek ateştir ya hasret
hasretin gözlerinde büyür sevdalar
sevgiliye ulaşmak ne mümkün
gözlerim susar yıldızlar ağlar

meram çayı'ndan umutlarım akar
sana doğru yeşil
suların aktığı yerde
yeşil yeşil baktığı yerde
ateşlenir yüreğim
kumrular sevişirken çamlarda
eski sevdalar düşer sulara
ve meram baştan başa
aşk olur âşık olur

meram köprüsü'nde vurun beni
yârin tam vurduğu yerde
yüreğini yüreğime attığı yerde
vurmak da yetmez
meram köprüsü'nde asın beni
siyah saçları ipimdir

kayalı park aşkları

seni
kayalı parkta
buluşan zamanların
otobüs beklemesi gibi
beklerdim

bir hasretti biriken
yaşlı ağaçların
yorgun serinliklerinde
kumruların öpücükleriydi
dökülen
ve âşıkların gözleri

önce kayalı parkı sevmiştim
sonra seni
sana giden otobüsleri

/sevda hangi duraktan kalkar hemşerim/

âşıklar gelirdi ya
otobüs hikâye
çocuksu heyecanların
ilk aşklara karıştığı
masum bakışların
bıçaklarla yarıştığı
yâr yoluna otobüs olsam
son duraklara uğramasam

/üçler'den geçmez hacı baba/

gölgelerimiz karıştırdı birbirine
önce utanır sonra gülerdin
ve hep aynı saatte
aslında hiç gelmezdin
gözlerime
kayalı park gibi dolardın
ıslak ve serin
kızgın durakların çatık kaşlarını
yüreğime boşaltırdın
bir gün sana otobüs ısmarlamıştım

/mengene'den geçer mi evlâdım/

yıllar sonra
uzak vedaların sisli akşamları
gözlerime çökerken dökülen
hüzün yapraklarına seni sordum
dediler ki
eski otobüsler yok
yok eski aşklar
kayalı parkı şimdi
bir hasret kucaklar
yorgun sesler
ağaçlara çizdiğim
yüreklere dağlıyordu
anladım ki artık
âşıklar değil
kayalı park ağlıyordu

/bu otobüs çalışmaz abla tamirhaneye gider/

kaldırımında dans

/kıyamazdık onların bir taşına
bizim kaldırımlarımız vardı
dertlerimize aşına/

hani anıt'ta zafer'de
alâaddin'i gezerdik ya
çepeçevre
bir dünyamız vardı
kenarlarında yaşadığımız
üzerinde gezerken
hep ağladığımız

ulan nevzat baba
yarım şişe rakı gibi
sallanırdık ya
o kaldırımları
kaldırmış belediye

/bu yüzden nevzat'ım
bugün çok berbatım/

o kaldırımlar bize dosttu be
yüreğimizdeki bir buçuk aşkı
gözyaşlarımızla dökerdik
biz konuşurduk o dinlerdi
bilsen neler bilirdi
bildiğini satsa
istanbul'a kaldırım olurdu
bizi de
anam avradım olsun
bu konyalı sürerdi

SÖYLESEM GÜÇ YETMEZ SUSSAM İŞKENCE

/ah ulan nevzat'ım
bugün çok berbatım/

güya yenilemişler
ulan bunların ruhu yok be
ben şimdi bunlara
 bakıp bakıp
nasıl ağlayacağım
kırk yıldır karıştırdığım haltları
bunlar ne bilsin

/anlatamam nevzat'ım
bugün çok berbatım/

bir sen dinlerdin beni
bir de bu kaldırımlar
kaldırımlar
 şimdi yıkıldılar
yalnız kaldın yüreğimde
aman kendine iyi bak
eğer iznin olursa
bir kaldırım arayacağım
kendime ağlayarak

doğuş

kardelenin elleri sıcaktır
papatyalar dans ederken
bahara
ısıtır yüreğimizi
buzlar yanar
ve sevgi asla bitmez
sevdikçe yenilenir insan
gündüze doğar yeniden

gölge

sevda bir uzun çöl
kan kızıl düşlere
ateşleri vurur
seraplar yâr üstüne gölge
gecenin ateşine sen düşersin
ve ben seninle yanarım
yapayalnız

hasret

martıların çığlıklarıdır
beyaz köpüklerin hüznü
ve denizin gözleri
hasrete vururken dalga dalga
bir sevda düşer avuçlarıma
yüreğim istanbul'dur yanar
yansın
yeter ki hasreti bende kalsın

kızlar kayası

I.

/insan sevdiğini almalıdır
sevdiğine varmalıdır
insan sevdiğini almıyorsa
sevdiğine varmıyorsa
kesinlikle taş olmalıdır/

sevmek
kabarıp dalga dalga
gökyüzüne taşmak
yıldız yıldız dolaşmak
acıların üstünde
bir yürek atmak
hayata
zamana
ve hatta ölüme
çentik çentik
kafa tutmak özgürce

sevdin mi
yüreğini alıp avuçlarına
atlayacaksın hayata
ve kör bıçakların üstüne
hasreti bileyleyler gibi
acıları gül eyler gibi

II.

meram aşk ülkesi
çam kokularının böğründe
yaşanmış sevdaların
umarsız hasretlerin çığlıkları
çarpar da dağlara
geri dönemez
kayalar erir
çığlıkların çizdiği
yüreklerin nakışdır
kayaların suskunluğu
âşıkların bakışdır
ne meram'dır ne çam
sevgilerin yanışıdır

sevda yolu uzundur hey
sürer binlerce yıl
ne yol kalır ne kervan
yüreklerde bir sızı
döner durur

/zaman içinde bir zaman
zaman içinde kervan/

III.

bozkırda çiçekler açar
suya hasret
sevgiye hasret ovada
göz yaşlarıyla sulamak var ya

gözleri meram yeşili
gözleri meram çayı dökülür
teni buğday bereket yükü
elleri çatalhöyük'den
gizem dolu
yumuşak ve bakir
düşünceler sevgiden
ak

aşk içredir
güzel sevilmelidir
sevilir
ama kader kime düşer
yol kimdedir bilinmez
yine de yanar

insan sevince yanmalı
sevgiyle uyanmalıdır

takkeli'nin dumanları
tüter yeniden
konya yanar
meram yanar
külleri çıplak loras'ın
yeşil umutlarına serilir
ne zaman
takkeli'ye loras'a dönsem
içimde ormanlar devrilir
ve bu dağlar
azgın bakireler gibi
hâlâ çıplak ve serindir
şamarları yüzümüzde

IV.

/sevda kim oluyor
töre var töre/

gelin olur gelinliği karadan

derler ki bakma ardına
artık sen gurbete yolsun
geri dönülmeyen
geri dönersen taş olursun

kervan yürür

kervan yürür de
sevda yürümez
beden yürüse
yürek yürümez

ne fil ne deve
çekilmez bu yük
bu yük
bu kervana çok büyük

dayanamaz
döner yâr kokularına
uçar yüreği kanat çırpır

el bağında gül olmam
el aşında bal olmam
hem ağlarım hem gitmem
yerim yâr kucağıdır

V.

/gurbette baş yerine
sılada taş olmalı/

konya kızı
yüreğinde bir sızı
döner gökyüzüne
gözleri bulutlara yaslanır
bulutlar ıslanır

‘n’olaydı yâr n’olaydı
yüreğim senin
bedenim taş olaydı’

söylenmeyeni bilir
görölmeyeni görür
duyulmayanı duyar yaradan

dolanır durur
zaman içinde bir kervan
yollar yol vermez
aşk kesilir
aşka gitmeyen kervan
taş kesilir
bir yürek var ki
taze atar susmaz
bir yürek var ki
taştan uyanmaz

VI.

/türküler yarım kalmaz ya
ya sevdalar/

sevdaları da
bir söyleyen bulunur mu
ve hangi sevda tamamdır
âşıklar kavuşursa
aşk tamam olur mu

gümüştepe'nin eteklerinden
dere'ye düşer ağıtlar
hasret renkli
kızıl türküler kalır
sevdalara

VII.

/meram'ın türküsü yeşildir/

yaz akşamları
gedâvet rûzgârlarına
nefes olur kızlar kayası
yürekleri atanlar duyar
anlar
sevdayı sevenler anlar

hasretler buluşur
atan yüreklerin
seven yüreklerin
yıldızları altında
yıldız yıldız atan bahtına
söylenir kızlar kayası
aşka fatiha türkülerle
ve bir şair ağlar
söylenmemiş şiirlerden
çalınmış gökyüzüne

M. TAHİR SAKMAN

BİR GÜNEŞ ÖRT ÜZERİME

SÖYLESEM GÜÇ YETMEZ SUSSAM İŞKENCE

/yalnızdım üşüyordum
aklıma hep sen geliyordun/

yüreğim yanımdadır

I.

/ben yüreğimle yaşarım
ve gittiğim yere
yüreğimle giderim/

soğuk sokaklarda adımlarım boğulur
ve sesim kısılır kimse duymaz
ben yine yalnız ben başıboş
bir umut da yok uzakta
sarhoş karanlıklar bana kalır

bana kalır yalnızlıklar
bana kalır
insafsız gecelerin koynunda
mehtaba karşı ağlamak

ve yalnız dağların yüreğini dağlayarak
ışığa yürürüm
güneşin söndüğü yerden

yorgun adımlarım karanlıkları çiğnerken
gümüş tüller içinde hayalin gelir
koşarım
koşamam
cesaretim kırılır bana ağlamak kalır

bana kalır alev gibi gözyaşlarımı
sessiz sokakların çıgıklarında taşımak
bana kalır
böylesi yalnız yaşamak

II.

ne kadar kalabalıksınız
ve ne kadar yalnız
yıldızlar gibi parlarken
bir baktınız
sokaklar ve siz yapayalnız

hani ya umutlar
hani ya düşler
her bahar nasıl da açardınız

doğmayan umutların şafaklarında
ne sokak biter ne hasret
bu nasıl sevda bilemem
sokaklar ağlarken
gözyaşlarımın gölgesinde gülemem

ve çiğ düşünce gecenin ayazında
ellerimden kayar bütün şiirlerim
ve sana yazdığım
kiyamam

kiyarım
yakarım bu sokakları şiirlerimle
bir avuç kül bana kalır

bana kalır hasretin küllerinden
duman duman bir sevda
bana kalır
uzak güneşlere yürümek

yüreğim hep yanımdadır

sevdanın adı yasak

ellerin uzağıma düşüyor
bakışların yüreğime
sevda türküleri söylüyor gözlerin
hiç belli olmaz güzelim
bu gece seni sevebilirim

gecikmiş duyguların ortasında
ıssız ve ıslak adaların
fırtınalı denizlerinde
yelkenleri kırılmış
ağlayan limanlar gibi
gözyaşların düşerken gökyüzüne
karşıma çıkma sevebilirim

bir duygu sarıyor gecemi sıcak
ellerim titrer adımı koyamam
sevmenin adı mı var
bu sevdanın adı yok

biraz şairim biraz geçkinim ya
benim de var yüreğim
ve sevmenin yaşı mı var
zamanı da yok
bu gece seni sevebilirim

/ay ışıklarında yüzerken hayallerim
kan kırmızı sevdalara batıyor
bir bilsen seni görünce
yüreğim nasıl atıyor/

biliyorum
neresinden bakarsan bak
bu sevdanın adı yasak

SÖYLESEM GÜÇ YETMEZ SUSSAM İŞKENCE

ve yasak duyguların
alev gibi saran yalnızlığında
yaşamak var ya yarı yarıya
yasak duyguların gölgesinde
adamin içini oyuyor
ve seni tanıdıkça sevmek
inan bana çok koyuyor

/ay ışıklarında çıkma
bu gece seni sevebilirim
ve seni sevdiğimi
yıldızlara diyebilirim/

geç güzelim geç vakit geç

hiçbir şey için geç değil
sevmek için hiç değil
yıllar devrilmiş üzerine
saatler yorgunsa bana ne
ben yaşıyorum ya

seviyorum ya
yüreğimle

ve sen güzelim
al beni uçur beni
özlediğim sevdalara ellerinle

bak işte resmen diyorum
bu gece seni seviyorum

bir güneş ört üzerime

/yalnızdım üşıyordum
aklıma hep sen geliyordun/

bir yılan gibi kıvrılan
düşüncelerin girdabında
karanlıkları boğmak ışıklarda
ve aşklarda

sevmek heyecan ya
ya tükenmişse yürekte
ya duymuyorsa ve üşıyorsa üstelik
bir güneş uzat ellerinle
/yalnızdım üşıyordum
aklıma hep sen geliyordun/

gecelerin derin çığlıkları
düşerken şafaklara
ve düşerken sevdalara
hasretin ağır korkusu
gözlerimde yüreğim
ufuklarda üşıyor
ufuklardan bir güneş
yüreğime düşüyor

/yalnızdım üşıyordum
aklıma hep sen geliyordun/

senin yolun bahara çıkar
benim başımda aklar
eylül yaprakları gibi
titrek ve yorgun
düşerken
seni anacaklar

madem ki dünya yalan
yüreklere sevgi dolsun
bir güneş ört üzerime
gerisi senin olsun

kimse sevmesin bu gece

kimse sevmesin bu gece
bu gece yalnız ben seveceğim
bütün aşkların yüreğine
kara sevdalar yazacağım
ay ışıklarında öpüşürken
kumral saçların
gökyüzündeki bütün yıldızları
avuçlarına dökeceğim
samanyolu'ndan bir demet
saçlarına takacağım

ay salsın ışıklarını
bu gece seveceğim
sularda bir yangın
sevdiğimi diyeceğim

ey mehtap kimseye söz verme
girme kimsenin koynuna bugün
ve siz
mehtapla koyun koyuna
yıldızlarla sevişenler
durun allah aşkına
bu gece canımı buldum

boşa geçen ömrümün
ahı var bu gece
kaç bin yıldır aradığım
gökkuşağının altında değil
canımda

kimse sevmesin bu gece
yalnız ben seveceğim
ve severken öleceğim
gülmeyen bahtıma inat
bütün hasretlere
ve bütün yarım aşklara
inat
güleceğim

kimse görmesin yaşlarımı
kan ağlarken yüreğim
kimse sevmesin bu gece
son defa
yalnız ben seveceğim
ve severken öleceğim

kapına bıraktım yüreğimi

bu gece kapında ağladım
sabaha kadar
gözlerimden akan yaşlarda
kan kırmızı güller açtı
kapına bıraktım yüreğimi
belki
belki bir gün seversin diye

çığlıklarım düştü
birer hançer gibi
ezilmiş kaldırımların
ve acı sevdaların
kara sevdaların yüreğine

kapılar duvardı
duvar olmasaydı duyardı
duyardı yüreğini çakan şiirlerimi

ve sana söylediğim şiirler
avuçlarımda yumruk yumruk
inerken sağır duvarlara
gecenin ayazını ısıtıyordu
bilmiyordum gecelerin
bu kadar ıssız hissiz
ve uzun olduğunu

bir düştü seninle olmak
uzak mutlulukların
çıkamaz sokaklarında
sensiz yaşamak ay doğarken
ne mümkün

beyaz mendiller gibi
sallanırken yıllar şakaklarımda
bir görebilseydim masum bakışlarımın
ardında kimin olduğunu
ve yüreğinin kiminle attığını

benimle oynama ateşlere atma
yüreğini açmalısın
geceler ayaz üşüyorum
nereye baksam hayaline düşüyorum

ben kara sevdaların nöbetçi şairi
her gece kapını yokluyorum
ve sağır kapıların sessizliğinde
gözyaşlarımda boğuluyorum
bilemezsin kaç yıl bekledim
elini tutmak için
elini değdiğin kapılara
yüzümü sürmek için
bazı geceler kokun düşünce
yüreğime
geldin sanıyorum aldaniyorum
düşmüşüm ateşlere ben yanıyorum

hayatımın adı sensin
sensiz yaşayamam
bu sevdanın yükü ağır
sensiz taşıyamam

mutluluk uzak diyarlarda
bizi ne kadar bekler
bilemem
bildiğim bir şey var küçüğüm
seni sevdiğimi diyemem

bu gece kapında ağladım
sabaha kadar
gözlerimden akan yaşlarda
kan kırmızı güller açtı
kapına bıraktım yüreğimi
belki
belki bir gün seversin diye

sevdanın rengi kan kırmızı

güneş başka doğuyor bugün
sevdaların üstüne
ve gecenin hasreti midir
güne koşması
veyahut
âşıkların titreyen yüreklerindeki
eller kimindir

/sevda yüreğimde sızı
sevdanın rengi kan kırmızı/

yüreğimin koşusu nereye
vakitsiz aşkların sonu acıysa
ve sevmek yaşamaksa
ve ben yaşıyorsam
sevdamı
yıldızlara yazarım

/şüphelerim var benim mi bu yazı
sevdanın rengi kan kırmızı/

bir ateş sarıyor bedenimi
ellerim titriyor
her yerde sen varsın
ömrümün sen adısın
dayanamıyorum
sensizliğe çarem de yok
ama çılgınlar gibiyim
ve yoluna ölmek değil
yaşamak istiyorum
seni yüreğimde duymak için
seni yıldızların üstünde
bir yere koymak için

/sen meleksin sen peri kızı
sevdamin rengi kan kırmızı/

yılların derin hüznü var üzerimde
ama seninle mutluyum
bir korku sarsa da içimi
seni kaybetmek gibi
ve seni paylaşmak gibi
kahır akşamlarında yalnızlığımı
umutlar tükenmez ki
umutluyum

bana bir söz ver ne olursun
beni vur kör kurşunlarla
ama başkasını sevme
kör bıçaklar dağıtsın yüreğimi
ama sen incitme razıyım

sevdayı seninle yaşamamın
çaresizliği vurur yüreğimi
başımı vursam dağlara
ve haykırsam bütün sevdalara
seni sevdiğimi
en büyük aşk benim aşkımdır

/özlemin yüreğinde bir sızı
sevdamin rengi kan kırmızı/

ağla sevdiğim

“çaresizlik boynunu bükerse
ve dört yanın dikense
bir vefasız düştüyse yüreğin
beni düşün ve ağla
ağla sevdiğim”
-meçhul şair-

bir bilebilseydin
gözlerimden dökülen gecelerin
hasretin kanına bulaşmış
şafaklara uzak gecelerin
nasıl ağladığını
ve kanayan yüreğimin
sensiz akşamlarda
kokunu getirmeyen
kahpe rüzgârlara nasıl direndiğini
bir bilebilseydin

sen samanyolu’nda bir yıldızdın
ellerimde tutamadığım
yıllarca beklemiştim
geldin sanıyordum
buldum sanıyordum
oysa ellerimin arasından
yine hasrete yelken açıyorsun

kahretsin ağlayan ben miyim
yoksa kaderim mi
yine adım acıya
yine adım hasrete yazıldı
gülmek bana haram mıdır
ya sensiz yaşamak
yaşamak mıdır

bu yürek bu sevdayı çekemez
sevdayı değil hasreti çekemez
kaç bin yıl ağlarım yine kim bilir
kim bilir
 kaç kez gökkuşağına koşarım
sensin diye kim bilir

bir bilebilseydin
seni deliler gibi sevdiğimi
bir bilebilseydin
ömrümün gözlerinde eridiğini
paramparça yüreğimin
seni nasıl sevdiğini
bir bilebilseydin

belki o zaman
“ağla sevdiğim” demenin
boynuma geçirilmiş
bir ip olduğunu bilirdin
ve belki de cehennem vakitlerinde
ellerinde yüreğin bana gelirdin

“çaresizlik boynunu bükerse
 ve dört yanın dikense
bir vefasızla düştüyse yüreğin
 beni düşün ve ağla
 ağla sevdiğim”

sevda ateş renklidir

“çaresizlik sınırlarında
bir kuru yaprak gibiyim”
-meçhul şair-

hayatın rengi yeşildir
ya sevdaların
sevdanın rengi ateş rengi
ve sevdanın renginde
kururuz yaprak gibi

insan yüreğiyle
insan sevdiğiyle
vardır
anlamazlar gülüm
bir hoyrat el gelir
hayallerini çalar
bir hoyrat el gelir
filizlerini yolar
ve kuruyan yapraklar gibi
düşersin yere
ve bir kristal gibi
paramparçasın

hangimiz düşmedik yere
hangimiz parçalanmadık
hangimiz çarpmadık
sevdanın
ateşten kör duvarına

beynimize çakılan çiviler gibi
yüreğimize
balyoz balyoz inen sevdaların
bedenimizde ateş ateş titremesini
hangimiz duymadık
hangimiz yanmadık
ve hangimiz anmadık
sevdanın ateşten adını
iyi ki anmışız
iyi ki yanmışız
sevdanın kör kuyularında

sevmek hissetmektir
hissetmek yaşamak
ve sevdanın yolu
yıldızlara çıkar
basamak basamak

hayatın rengi yeşildir
sevdanın ateş
ve sevdanın ateşinde
yanar yüreğimiz
ve biz kurur gideriz
birer yaprak gibi

meslek

düşmüşüm bir ümitsiz aşka
benim başka işim mi var
seni sevmekten başka

yangın yürekte

her akşam gün batarken
parça parça
bir yalnızlık iner
sevda ile çöken omuzlarıma
takkeli'nin ardına inerken gün
yüreğime çöker bir hüznün

hasrete bürünmüş karanlıklar
yüzüme iner bir şamar gibi
ve yalnızlık
içimde sıra dağlar gibi
dayanamak isterim dayanamam
dayanamam baba dayanamam
oturur ağlarım

hasretler yâr olur
acılar yâr olur
bir sevdaya sığmaz başım
kimi sevsem el alır
el alır baba el alır
hasreti bana kalır

mehtabın kanına girer
umutlarım tutuşur
gözyaşlarım ay ışıklarıyla sevişir
ya saçların
ya titrek bakışların
düşmesin aklıma
bir yangın başlar gümüşten
diyemem sevdamı gizlidir
ne varsa yürekte
yangın yürekte baba yürekte

seni unutacağım

kumral saçlarını akyokuş'tan ovaya
bereket bereket savurduğunu
ve bir kibrit çakarcasına
bir ateş yakarcasına
yüreğime düşürdüğün gözlerini
ve seni

unutacağım deli kız
seni unutacağım

bilemezdim deli kız
masum bakışlarının ardına gizlenen
ve bir yılan gibi sinsi
ihtiraslarına oyuncak olacağımı
yüreğimi paramparça edip
bir kenara atacağını
ve sana söylediğim şiirleri
üç kuruşa satacağını
bilemezdim

bu gece ay ışıklarında
bütün şiirlerimi yakacağım
ve seni unutacağım deli kız
seni unutacağım

çaresiz bedenlerimizin
karanlıklara düşürdüğü
ateşten gölgelerin
umarsız şafaklarında
yarına düşen gözyaşlarını
ve ellerin ellerimde
yüreğin yüreğimde
ve aşkımız
bulutların üstünde dolaştığımız
akyokuş'u
bütün meram'ı alâaddin tepesi'ni
önce yakacağım
sonra
seni unutacağım deli kız
seni unutacağım

hiç kimse bilmeyecek aşkımı
kalmayacak hiçbir iz
ve ben
sensiz
çaresiz
kimsesiz
yaşayacağım

sanma seni yüreğimde taşıyacağım
ben artık sensiz yaşayacağım
ve seni unutacağım deli kız
seni unutacağım

unut gitsin

/unut gitsin seni sevdiğimi
unut gitsin beni sevdiğini
unut gitsin gülüm unut gitsin/

ve dolunayın yasak vakitlerinde
yüreğine yüreğine
boşalttığım şiirleri
ve o şiirlerle kanatlanıp
samanyolu'nda
yıldız yıldız dolaştığımızı
ve acıyan
ve kanayan yüreğimizin
yağmur gibi
gözlerimizden nasıl aktığını
unut gitsin

unut gitsin gülüm
meram çayı'na düşürdüğün gözlerini
ve gözlerindeki yakamozların
bahtıma parlayan yıldızlar gibi
umutlara göz kırptığını
ve aydın çavuş tepesi'ne asılan
sisler içinde bir kızıl ay gibi
hayallerimize
aşkımıza sinmiş
çam kokularından çizilmiş
kan damlayan yüreklerimizi
unut gitsin

/unut gitsin seni sevdiğimi
unut gitsin beni sevdiğini
unut gitsin gülüm unut gitsin/

kara sevda çıkmazlarında
yüreklerimize vurulan
yasaklı
paslı kilitleri
ne cesaret
bir bir kırarken
ve sen ve ben
yani biz
yani yüreklerimiz deli kız
yüreklerimiz
bir atarken
kan kırmızı düşlerimizi
sırlarımızı
samanyolu'na gömerken akyokuş'ta
yıldızlara asıldığımızı
unut gitsin

unut gitsin
aşk diye bir şey yoktur
bütün şiirler yalan söyler
ve şairler yalancı
mutluluk bir uzak ülke
ama
yani başımızdadır bütün acı

/unut gitsin seni sevdiğimi
unut gitsin beni sevdiğini
unut gitsin gülüm unut gitsin/

üstüme gelme konya

gelme konya
bugün gelme üstüme
hasretin gözleriyle yüreğine akarım
ateşler gibiyim seni yakarım
gelme konya gelme üstüme

sen değil miydin
gecenin sisli
gizli yerinde
ayrılığa mendil sallayan
sen değil miydin otogarda
parlak ışıkların kör karanlıklarında
soğuk taşlara oturup
benimle ağlayan
gelme konya gelme üstüme

sokaklarına sinmiş sevdamin kokusu
ve bütün özlemlerim meram'da gizli
umutları çiğnerken çılgın adımlarım
akyokuş'tan alâaddin tepesi'ne iner
çılgın gibi gözyaşlarım
yeter hatırlattığın yeter ağlattığın
gelme konya gelme üstüme

sevdim ulan konya sevdim
yasaksa yasak sevdim
ve yüreğimi ve ömrümü
yoluna serdim
sevdamin yükünü çekemedin ayırdın
buğdayın aşın kalmasın
taş üstünde taşın kalmasın

vedalar ne kadar yakın
umutlar o kadar uzak
yâr gitti gider
yüreğim ateş yüreğim ıslak
ve mehtaba karşı ağlamak
akyokuş'ta kaderim
asla pişman değilim
sevdimse ben sevdim
bütün yüreğimle
erkek gibi sevdim
sevdim ulan sevdim

gelme konya
bugün gelme üstüme
hasretin gözleriyle yüreğine akarım
ateşler gibiyim seni yakarım
gelme konya gelme üstüme

ay vurur yüreğimi

/ne sen gittin ne ben gönderdim
hep aynı yerdeyiz/

düşen yapraklar aldı seni benden
altın renkli gümüş renkli
aslında hepsi hüznün renkli
dökülürken ağaçlardan
gözyaşları gibi

kan kırmızı
ve acı
ve sızı

/ne sen vazgeçtin ne ben
peki bu hasret neden/

neden ellerin düşmez elime
neden gölgen vurmaz gölgeme
ay vurur yüreğimi geceler soğuktur
üşür yalnızlığım sesim boğuktur
ve ben yalnızca serseriyim
bu gece

/yolumuz ne ayrıldı ne birleşti
titreyen ellerimiz gibi/

sen masalların kül kedisi
ben yorgun adımların serserisi
hangimiz yalan hangimiz gerçek
hadi bakalım kim kimi
bıçak sırtında sevecek

hız denemesi

o kadar büyüktü ki aşkımız
yüreğimize sığamadı gitti
ve o kadar da hızlıydı ki
hiçbir şey yaşanmadan bitti

yalan

aşk dediğin iki kişilik yalan
iki kişiye fazla bir kişiye eksik
ve hiç bir zaman olmaz tamam

umut

şafakları yol eylerim
soluksuz gecelere
bir yıldız büyütürüm
gözlerimde sevgiden
her bayram biraz daha

/umuda çok mu var/

gün vursun düşüncelere

ıçimde gün uyur

kanadı kırılmış martı gibiyim
denizler denizler yutmayın beni
uçmalıyım artık ufuklar benim
şu yakamozlarda tutmayın beni

gözlerimde kan bir özlem dolar da
eğleştığım yeter sakın sularda
ben dolaşmalıyım fırtınalarda
bir içimlik suya satmayın beni

koparmayın beni henüz fideyim
ıçimde gün uyur bitmez geceyim
bırakın bırakın beni gideyim
sahilden sahile atmayın beni

ıçimde bir yangın ıçimde bir sızı
bu hayat benim mi bu nasıl yazı
mehtaba dal veren ey deniz kızı
denizin dibine itmeyin beni

yüreğimde yangın beynimde sancı
özlemin ıçimde onulmaz acı
dost bildiğim sular şimdi yabancı
gerçeğim hayale katmayın beni

İçindekiler

sonbahar tam vaktindedir

yıllar / 7
söylesem güç yetmez sussam işkence / 9
sevgileri kurban etmeyin / 11
sonbahar tam vaktindedir / 12
gün aydın / 14
yürekler özgür atar / 16
sor / 17
salıver gitsin / 20
sen / 22
var olmak / 23
hayat / 24
insan / 25
nefestir / 26
yaşanacak / 27
meyhane / 32

yürektir sever

oyun / 35
beni sensiz bırakma / 39
gel / 41
yürektir sever / 42
aşktır / 45
gül kokulu kadın / 46
adam / 47
vurun beni / 48
kayalı park aşkları / 50
kaldırımda dans / 52
doğuş / 54
gölge / 55
hasret / 56
kızlar kayası / 57

bir güneş ört üzerime	
yüreğim yanımdadır /	66
sevdanın adı yasak /	68
bir güneş ört üzerime /	70
kimse sevmesin bu gece /	71
kapına bıraktım yüreğimi /	73
sevdamın rengi kan kırmızı /	75
ağla sevdiğim /	77
sevda ateş renklidir /	79
meslek /	81
yangın yürekte /	82
seni unutacağım /	83
unut gitsin /	85
üstüme gelme konya /	87
ay vurur yüreğimi /	89
hız denemesi /	90
yalan /	91
umut /	92
içimde gün uyur/	93
sözlük/	97

Sözlük

Akyokuş: Konya'nın batısında bir geçit

Alâaddin Tepesi: Konya şehir merkezinde antik bir tepe

Anıt: Konya'da Atatürk anıtının bulunduğu yer

Aydın Çavuş Tepesi: Konya Meram'da bir tepe

Çatalhöyük: Konya'nın güneydoğusunda insanlığın mağaradan çıkıp yerleşik düzene geçtiği ilk yer

Gedâvet: Yaz mevsiminde Meram'dan şehir merkezine doğru esen rüzgâr

Kayalı Park: Konya'da toplu ulaşım araçlarının ilk hareket merkezinin olduğu park

Kızlar Kayası: Konya'da Dere Mahallesindeki efsanelere konu olmuş kayalar

Loras: Konya'da Takkeli Dağ'ın bitişinde bir dağ

Mengene: Konya'da bir semt

Meram: Konya'da bağlarıyla ve mesire yerleriyle ünlü bir semt

Meram Köprüsü: Konya'da Meram Çayı üzerinde tarihi bir köprü

Takkeli Dağ: Konya'nın batısında sönmüş volkanik bir dağ

Üçler: Konya'da bir mezarlık

Zafer: Konya'da bir semt

M. Tahir Sakman'ın yayımlanmış eserleri

- Bir hayat yetmez (şiiir)
- Konyalı Mazhar Sakman'dan türküler (folklor)
- Hasret sevgiden öte (şiiir- kitap ve CD)
- Ramazan manileri
- Söylesem güç yetmez sussam işkence (şiiir)

*/söylesem güç yetmez sussam işkence
yâr vurur umudun kurşunu tükenince/*

ISBN: 975-94155-2-6